

129

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te 's-Gravenhage

Kon. Goedgekeurd 2.2.1958

ODV-GROEP HILVERSUM

Secretariaat: Heuvellaan 11, Hilversum. - Telefoon 02150-10481

.....

Een x in de kantlijn betekent de vraag.
Een - in de kantlijn betekent het antwoord.

13
Hilversum, september 1976

m 179

Goedenavond vrienden,

U weet, we zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt u in 's hemelsnaam zelf na. Het beste wat u kunt doen.

Het onderwerp is:

GEESTELIJKE INWIJDING IN DEZE MODERNE TIJD,

en ik zou dat graag een beetje systematisch willen aanpakken in het begin. Dan kunnen we later zien waar we terecht komen.

In de eerste plaats, geestelijke inwijding; elke inwijding bevat geestelijke elementen, tenzij we te maken hebben met beroepsinwijdingen en zelfs dan zitten er vaak mystieke elementen in. Dus alles wat een inwijding betreft is een verruiming van blik. Geestelijke inwijding wil alleen zeggen: Vergroting van eigen vermogen tot het zien van en concipiëren van geestelijke waarden, werkingen en invloeden.

Dan in deze moderne tijd. Ja het is altijd een moderne tijd. In deze tijd echter hebben we te maken met andere invloeden. Ik zou u graag die invloeden heel kort willen weergeven, en dan meteen maar voor deze jaren, als u geen bezwaar hebt. In de eerste plaats Aquarius. Aquarius is een invloed, die opent, die broederschap geeft, die aan de andere kant een zekere luiheid, en een zekere eigenwijsheid met zich brengt. In deze jaren hebben we verder te maken op het ogenblik met de heerser Venus, de heerseres moet ik eigenlijk zeggen, voor de mensen. Venus is nog steeds geen jongetje voor de mensen. Maar goed de planeet Venus heerst dus maar met een zeer sterke invloed van Saturnus, die op dit moment wat minder aan het worden is. We hebben gelijktijdig in dit jaar dus een toenemende invloed o.m. van Uranus en daarnaast ook nog vele natuursinvloeden. D.w.z. de langlopende planeten hebben een grote inwerking en voor het volgende jaar, dat begint met het lentepunt, hebben we de heerser Mercurius maar wederom met een sterk dominerende invloed van Saturnus, nu echter vergezeld van Jupiter en Uranus. Dit zijn primaire gegevens natuurlijk en die moet je uitwerken voordat je er wat aan hebt.

In dit jaar hebben we grotendeels te maken met emotionele invloeden, waarbij onevenwichtigheden. Saturnus werkt rechterlijk maar ook verlichtend. Er komt veel aan het licht, er wordt veel bekend. Aan de andere kant zullen veel ontwikkelingen uit het verleden in - deze tijd worden afgehandeld; spanningen uit het verleden komen tot oplossing. Dat zou zelfs de verklaringen kunnen zijn voor de aardbevingscyclus, die ook het volgend jaar nog doorloopt. Zodra we nu naar Mercurius gaan, dan krijgen we dus meer te maken met de feiten van de economie. Op het ogenblik hebben we te maken met de theorieën van de economie. Dan krijgen we te maken met de feiten. Maar die feiten, die hebben te maken met de direkt menselijke relaties. Wanneer daar nu alleen een Saturnus zou heersen zou je zeggen, nou mensen het wordt een chaos. Maar er blijkt Jupiter te zijn. Er zijn dus ook positieve invloeden. En daarnaast Uranus, een zeer mystieke reeks invloeden. En ook nog weer Neptunus, zowel dit jaar als volgend jaar invloed hebbende. We moeten aannemen, dat in deze tijd dus allerhand eigenaardige, vaak mede innerlijke belevingen bij de mens tot stand komen. Wanneer je dat zo zegt, dan zeg je dus in feite: Er zullen steeds meer mensen in deze periode geconfronteerd worden met denkbeelden, emoties en belevingen, die niet geheel passen in het kader van hun eigen wereldopvatting. Kunnen ze die verwerken, dan verandert hun blik t.a.v. de wereld en ook vaak t.a.v. zichzelf.

Een dergelijke verandering, zeker wanneer die gepaard gaat met een uitbreiding van vermogen tot constateren, is een inwijding. Daar in dergelijke factoren altijd ook het geestelijke element een rol speelt, moet verder worden gezegd, het zal ook een geestelijke inwijding zijn. Dit zover het dus nu de lopende periode betreft.

...../.....

179

Zijn er meesters, zo zal men zich afvragen?. Meesters zijn er altijd, ook in deze periode. Maar vroeger was de meester iemand, die zijn leerling beheerste. De leerling was alshet ware een soort echo voor de meester, en door voortdurend deel te hebben aan al hetgeen deze deed, en leerde en zelfs dacht en mediteerde, ontstond in de leerling een eigen concept, een eigen begrip van de wereld en de machten, die daar een rol spelen. Deze tijd zullen we dergelijke meesters maar heel zelden vinden. Het zuiver persoonlijke inwijdingscontact komt veel minder voor en waar het voorkomt heeft het meer het karakter gekregen van verenigingsleven. U excuseert de term. Als u tot een loge behoort, vindt u het misschien vreemd om het zo te horen. Maar werkelijk, het is verenigingsmystiek, waarin dan bepaalde leringen worden overgedragen. We zien heel veel groeperingen, die er ook gébruik en ook misbruik van maken. Denk b.v. aan Scientology, om een voorbeeld te geven. Denk aan Holy Family; er zijn er meer. In al deze groepen is sprake van een zeer sterk eenzijdig gericht om niet te zeggen dressereren van de mens in zijn innerlijk leven. Je kunt er inderdaad veel mee bereiken, maar je wordt gelijktijdig ook weer blind voor een ander deel van de werkelijkheid. Daarom zien we dit niet als een inwijding. Maar iemand, die met deze zaken kennis heeft gemaakt en toch de rest van de wereld blijft zien, kan hierdoor inderdaad een verruiming van bewustzijn ondergaan.

Dus meesters zijn er eigenlijk niet veel in deze tijd. En waar ze zijn, treden ze maar zelden persoonlijk in verschijning. Het karakter is vager geworden, meer algemeen. Wat hebben nl. i.p.v. de meester en de direkte school. We hebben te maken wat je op harmonische factoren gebaseerde inwijding zoudt kunnen noemen. U bent afgestemd door uw eigen leven, door uw karakter, door al wat u hebt meegemaakt. Nu blijkt, dat u op feiten in uw omgeving niet gelijkelijk reageert. Het één maakt op u een heel diepe indruk, aan het andere gaat u in feite voorbij. U kent het verschijnsel. Dit bestaat nu kennelijk ook voor denkbeelden. Er zijn denkbeelden, die je oppakt zonder dat je weet waar vandaan en waar je voortdurend mee blijft werken, mee blijft spelen in jezelf. En dan blijkt dat je daar zelf als het ware een nieuwe gedachte uit maakt. Karakteristiek voor de geestelijke inwijding in deze moderne tijd is het aandragen op allerhand onwaarschijnlijke wijze van grondstof, van materiaal waarmee men, indien men er door gegrepen is, zelf gaat werken, gaat spelen, en waaruit men voor zichzelf een nieuw besef boetseert, dat niet alleen maar beperkt blijft tot de innerlijke wereld, of een geestelijke voorstelling of een beeld van God, maar dat inderdaad de gehele visie op het leven geestelijk zowel als materieel verandert. Het is deze verandering van visie, waardoor je harmonischer gaat werken. D.w.z. je zoekt meer de voor jou positieve waarden in het leven, je reageert daar zuiverder op en je begrijpt veel beter wat de samenhangen er van zijn. Hier heb je dus een voorbeeld wat er dus gebeurt zonder meesters.

De waarden van deze schijnbaar toevallige inwijdingsfactoren kun je ook weer voor een deel herleiden tot wereldleer en wereldmeester, dus de grote geestelijke invloeden van het komende tijdperk. Daarnaast kun je ze ongetwijfeld herleiden tot een vernieuwing van het oude. Het gaat om een nieuwe interpretatie van de zaken. De klakkeloze aanvaarding met materialistische nevenbedoelingen en interpretaties, zoals die in de afgelopen periode bestond, heeft weinig of geen zin meer. Het gaat er niet meer om of de leer juist is of dat je de juist leer aankleeft, het gaat er om dat je het juiste begrip er voor hebt.

Ik meen dat het enkele dagen geleden was, een collega van mij die was bezig om te spreken over christelijke waarden o.m. Daar kwam dus bij te pas: "Vraagten u zal gegeven worden" en "Klopt en u zal worden opengedaan". En toen maakte hij deze opmerking, en die zal voor sommigen dus een sleutelbegrip kunnen zijn: "Hoe kun je iets vragen wanneer je niet weet waarom je vraag en aan wie je vraagt, en hoe kun je kloppen als je niet weet waar de deur zit". M.a.w. de eigen aktie is erg belangrijk en ook de eigen instelling. Dit is kenmerkend voor het geheel van de moderne inwijding en een sleutel als deze zou voor sommige mensen kunnen betekenen, dat zij het christendom een beetje nieuw gaan bekijken; dat ze het niet meer gaan zien als een leer, die de zaligheid garandeert, zoiets als een levensverzekering of een hiernamaalsverzekering is het eigenlijk, waarbij je een premie in goede daden betaalt en daarvoor gegarandeert een kapitaal krijgt na het overlijden. Het is eerder een kwestie geworden van wisselwerking tussen het ego en de eeuwigheid. Hier ligt dacht ik de kern van de geestelijke inwijding in deze tijd. Wisselwerking tussen ik en eeuwigheid. Het overschrijden van de grenzen van eigen stoffelijke persoonlijkheid, het doorbreken van de gelimiteerdheid van het eigen redelijk denken en het beleven van een grotere wereld. Ik weet, dat men daar soms met drugs ook toe komt. Het is duidelijk, drugs zijn een hulpmiddeltje. Iemand, die zegt -ik ga hardlopen- en die dan een auto neemt om hem te vervoeren van 50 passen na de start tot 50 passen voor de aankomst, die heeft niet echt hardgelopen. Dat is met drugs. Het begint misschien met een goede intentie, maar je wordt meegesleept, ondanks jezelf, en wanneer je tot een konklusie moet komen, dan is je ervaring van alle tussenliggende stadia maar zeer beperkt. Daarom zijn ze dus niet ideaal. Maar het feit, dat er veel mensen juist uit behoefte om meer te zijn, meer te leven, meer waar te maken ook, naar drugs grijpen, dat is weer kenmerkend voor een tendens van deze tijd.

De mensen zoeken wel degelijk inwijding in deze dagen. Waarmee ik, dacht ik, het eerste gedeelte op aangename wijze maar toch niet zonder systeem heb afgerond. Ik zeg u dus nogmaals inwijding is in feite verandering van visie, waardoor je toegang krijgt tot een grotere wereld en zo ook in jezelf bewuster ervaart waaraan je tot nu toe voorbij bent gegaan. Alle inwijding heeft gèstelijke elementen, omdat de mens niet stoffelijke inwijding kan ondergaan zonder dat er een innerlijke verandering bij hem plaatsvindt. In deze tijd wordt de inwijding door allerhande tendensen bepaald, die we zelfs astrologisch zouden kunnen aanduiden. We moeten er rekening mee houden, dat we overal sleutels kunnen vinden. Dus kleine zinsneden of begrippen, waardoor we zelf gaan reageren en alles wat tot dit ogenblik voor ons zeker was, eigenlijk opnieuw gaan bezien, en er zijn overal invloeden merkbaar van het Aquariustijdperk, van de wereldleer en wereldmeester, die gewerkt hebben in deze periode en we zullen daaruit dus voortdurend meer gegevens verkrijgen, waardoor we los kunnen komen van een al te grote redelijkheid. De logica is werktuig, zij mag echter nimmer bepalend zijn voor de menselijke beleving.

Heeft iemand op dit eerste gedeelte commentaar?

x Ligt het accent tegenwoordig niet veel meer op het geschreven woord als inwijdings-
middel dan vroeger?

- Dat zou zou lijken, maar dat is eigenlijk niet waar. Je zoudt het misschien kunnen vergelijken met iemand, die een schriftelijke danscursus krijgt en die dan denkt, dat hij kan denken, als hij hem heeft doorgelezen, maar die eerst zelf op de dansvloer moet zijn geweest om te begrijpen waar hij faalt. En wanneer hij zijn falen dan probeert in de praktijk op de heffen - en dat is dus praxis - dan pas kan hij misschien leren dansen. Zo is het dus met deezaken ook. Het geschreven woord en ook het gesproken woord tot op zekere hoogte zijn als het ware handleidingen. Ze geven de mens toegang tot veel meer begrippen en denkwijzen dan lange tijd in de wereldgeschiedenis het geval is geweest. Maar hieruit moet hij zelf leren selecteren, dat is punt 1, en punt 2, geselecteerd hebbende, moet hij ook praktisch kunnen werken met hetgeen hij voor zich heeft uitgekozen. Want alleen wanneer je het omzet in de praktijk, dan zal ie zien wat het voor hem wezenlijk betekent en dan hij dus zich innerlijk zowel als materieel gaan aanpassen en de leer als het ware omzetten in iets wat voor hem direkt en altijd beleefbaar is. Daarom zou ik zeggen, er is wel veel geschreven woord, maar het is zeker niet bepalend voor de inwijding.

x Dank u.

x De moderne inwijding, die ligt toch meer mentaal dan emotioneel zoals het in het verleden was? (Gehoest).

- Ik zou zeggen, dat de inwijding van deze tijd gericht is op een versmelting van het mentale en de emotie, zodat het aanvoelen als het ware de kleur en inhoud gaat bepalen van hetgeen men bewust denkt. Dus het kenmerk van de oude inwijding is kennis opdoen over je eigen materiële wereld; daarnaast kennis opdoen omtrent andere werelden en daarna weer het leren van de formules, waarin die andere wereld en haar kontakten met je eigen wereld versluiërd worden weergegeven en dan uiteindelijk de magie, de magie die dan toch ook weer de samenvoeging is van bewuste kennis, onbewuste kennis en wetenschap, die men nog niet redelijk kan verklaren. Dat is dus de oude. En in de nieuwe geschiedenis is het meer een versmelting van gebieden. Men heeft een Ja als u het vervelend vindt, dat ik doorpraat, en u zegt, ga liever naar het onderwerp terug, maar ik dacht, dat dit misschien verhelderend kon werken. Luister. De mensen hebben geprobeerd om alles redelijk te doen, hè. De wetenschappelijke benadering. De bewijsbaarheid door met herhaling onder zelfde voorwaarden, eenzelfde eindresultaat tot stand te brengen via dezelfde middelen. De bewijsbaarheid dus. Maar is er een bewijsbaarheid? In de praktijk is de logsche bewijsbaarheid iets van formules geworden. Formules, die ver staan van de innerlijke beleving van de mens. Om u een voorbeeld te geven: Men beredeneert, dat het bouwen van grote flats de beste huisvestingsgelegenheid is maar houdt er geen rekening mee, dat hier het gemeenschapsaspect, dat voor de mens belangrijk is, verandert. Anders gezegd, ik krijg een sterk emotionele verandering, die dan weer op de habitus, op het gedrag invloed kan hebben. Zo heeft men dus gedacht, nou als we het autorijden duurder maken dan zal men van zelf naar het openbaar vervoer gaan. De praktijk heeft uitgewezen, dat dit niet het geval is. En waarom? Om de doodeenvoudige reden, dat iemand die een auto zit, zit in een eigen hol, een hol op wielen. Hij heeft /in het gevoel van macht door de kracht van zijn voertuig, hij heeft het gevoel van geborgenheid door het feit, dat het aan hem en de door hem uitgekozen personen is voorbehouden. Hij wordt niet willekeurig met anderen geconfronteerd. En deze factoren samen, die brengen hem er dus toe om die auto te entameren en ongeacht de kosten en lasten daarvan daar toch voortdurend weer voor te kiezen. Wanneer u met de moderne inwijdingsgedachte gaat spelen, dan ga je zeggen, maar dan is die emotie iets waarmee ik wel degelijk rekening moet houden. Het is niet alleen een kwestie van de frequentie van openbaar vervoer b.v. of de kostprijs, maar het is ook het je thuis voelen. Er moet een geborgenheid, een zekere persoonlijke waarde in kunnen bestaan, pas dan kan die overdracht plaatsvinden. Dan zul je zeggen, ja goed

...../.....

dat is eigenlijk een combinatie dus van economie, kunde t.a.v. verkeersproblemen en psychologie. Maar het is iets meer. Het is het grijpen naar de innerlijke waarden van de mens. Die innerlijke waarden van de mens zijn een deel instinctief. Dat weet ik wel. Maar het instinct, wat die mens naar voren brengt en waardoor zijn gedrag wordt bepaald, b.v. de persoonlijke sfeer die onder bepaalde omstandigheden een meter moet zijn terwijl onder andere omstandigheden een nabijheid van anderen van ongeveer 20 of 30 cm. nog net aanvaardbaar wordt geacht, dus geen storing in de psyche teweeg wordt gebracht. Wanneer we dergelijke dingen gaan bezien, dan zeggen we hé, dit is iets wat ook samen kan hangen met een geestelijke waarde. Hier is niet alleen maar sprake van emoties, of zinloze emoties zelfs. Hier is sprake van een kenmerkend aspekt van de persoonlijkheid, dat niet helemaal bewust kan worden uitgedrukt, maar waarin een totaal andere wereldwaardering en wereldvisie verborgen ligt, dan redelijk ooit tot uiting zou kunnen komen. Kunt u mij volgen? Is het aanvaardbaar? Enigszins.

Nu moet u luisteren. Wanneer wij nu de grens kunnen doen wegvallen tussen dat redelijk denken, die instinctieve reacties en de innerlijke achtergrond, de geestelijke achtergrond en een deel van het onbewuste, dan ontstaat dus een synthese van de persoonlijkheid, waarbij die persoonlijkheid veel gemakkelijker en veel juister op veel meer omstandigheden kan reageren dan normaal het geval is. Dat zult u met mij eens zijn. Maar wanneer je beter kunt reageren in je wereld, dan beleef je je wereld anders. En wanneer daar geestelijke elementen een rol bij spelen, dan betrek je als het ware de geestelijke wereld veel direkter bij je eigen stoffelijke bestaan. Dat is de inwijding waar men het over heeft. U kent het bekende beeld van de inwijding van de alchemist, misschien. Dat is dan nog in de vorige fase, maar omdat de alchemie in zichzelf een overdracht is van een nog verder terugliggende fase, nl. de Egyptische periode en de vroeg-Griekse periode, kunnen we zeggen dit beeld is eigenlijk toch wel hanteerbaar voor alle situaties, en dan is het kennelijk dit. De bewuste het werk volbracht hebbende - en dan bedoelt men het stoffelijk werk - en de zwavels gemengd hebbende ademt de zwavel in. M.a.w. hij neemt de kracht op van zijn werken. En hij gaat door de stad. en ziet naast zich de schimmen, die anderen niet kennen. Hij ziet de toekomst, die anderen niet vermoeden, en deze versmeltende vindt hij voor zich de daad, waarin hij het geheel van zijn waarden in de wereld van de schimmen en zijn eigen wereld uitdrukt. Voor de kabbalist bestaat ook iets dergelijks. Eveneens een zeer oud systeem, dat zouden we zelfs 3 cycli terug kunnen vervolgen, denk ik. Over de kabbalist wordt letterlijk dit gezegd. Hij spreekt in zichzelf met zichzelf, hij rijst uit boven de wereld en terwijl zijn voeten de paden en wegen treden, zien zijn ogen de oneindigheid en in deze de gang van het leven, waaruit de kracht en de wijsheid voortkomen. Zo gaat hij zijn pad ongehinderd. Dit zijn twee citaatjes, niet erg belangrijk op zichzelf, maar maakt misschien duidelijk wat men ook vroeger wel over inwijdingen heeft gedacht. Nu zijn er een hele hoop mensen, die zeggen, inwijding dat is iets wat mij boven anderen stelt of apart van anderen. Alsof je binnentreedt in een soort kloosterorde. Nou dat is natuurlijk kolder tot en met. Je bent deel van een geheel, ongetwijfeld. Je dient in dit geheel te passen volgens je eigen kwaliteiten, ongetwijfeld. Maar je kent jezelf niet, en hoe kun je jezelf niet kennende op de juiste wijze passen in het geheel en je beest zijn van je functie daarin. Dat kun je eerst, wanneer je je innerlijke wereld laat werken, accepteert, en daarmee krijg je een tijd van bepaalde effecten. Je krijgt in jezelf dromen, belevingen, je voelt je visionair begaafd in bepaalde opzichten. En dan ineens slaat het dicht. Want, vergeet één ding niet. Wanneer ik een stap verder ga, dan moet ik een andere achterlaten. Het blijft er wel, maar het wordt tot potentie, een potentieel dat niet wordt aangetapt tenzij mijn besef zover is gegroeid, dat het het geheel van mijn potentieel opnieuw kan aantappen en kan activeren tot een deel van mijn bewuste werkelijkheid.

Oh je, nu zit ik een heel verhaal te houden, maar kunt u meekomen ja? Dan zult u ook begrijpen wat het kenmerk eigenlijk is van die moderne inwijding. In deze tijd zijn er heel veel invloeden, waardoor eigenlijk de grens tussen het redelijke en het onbewuste, deels emotioneel maar het onbewuste in zijn geheel steeds kleiner wordt. Je gaat handelen zonder te weten waarom en je krijgt gevolgen, die je verstandelijk en emotioneel niet kunt aanvaarden maar die je toch moet verwerken b.v. Wanneer je nu gaat beseffen op een gegeven ogenblik, ja maar ik heb zo gereageerd, en je durft de vraag te stellen waarom?, dat is erg belangrijk in de inwijding. Dat je je het waarom durft afvragen. Zelfs wanneer je moet zeggen, omdat ik handelde zonder te weten wat ik deed. Zelfs als je dat deed, is dat beter dan niet vragen waarom. Wanneer je dus dit waarom elke keer herhaalt, dan zie je langzaam maar zeker hoe zich in je eigen leven eigenlijk iets opbouwt. Samenhangen worden kenbaar; je ontmoet personen. Die personen hebben op zichzelf eigenlijk niets te betekenen. Maar nu blijkt, dat die personen elke keer, al is het maar één korreltje, zand hebben aangedragen waardoor je zelf eigenlijk massa krijgt. Je kunt je emoties langzaam maar zeker meer redelijk gaan uitdrukken en omgekeerd krijg je een groter respect voor je emotie, ondanks de redelijke argumenten, die daar misschien tegen gebruikt kunnen worden.

Dan vloeit hieruit weer voort, dat in deze inwijding dus grenzen vervagen, maar dat gelijktijdig een onbekende wereld een rol gaat spelen. Want u zult het toch allemaal met eens zijn als je het onbewust betreedt, dat je niet in staat bent eenvoudig om dat onbewuste te zien, zoals het is. En wanneer u voor de eerste keer uittreedt en u komt in Zomerland, dan weet u ook allemaal wat u ziet hè? Huisje, boompje, beestje. Zijn die dingen er? Neen! Maar er zijn invloeden, die u nog alleen zo kunt vertalen. Een belangrijk punt, wat u nooit moogt vergeten: Alles wat ik redelijk erken, is associatief uitgedrukt. Dus ik heb invloeden, die niet ken, vergeleken met in mij bestaande beelden /ik en het meest gelijkende beeld als het juiste uitgekozen. Het is dit beeld, dat ik bewust gebruik. Het is dit woord, maar het is ook deze voorstelling, deze visuele of auditieve voorstelling zelfs. Het is niet de volledigheid, het is de associatie.

In deze tijd zijn er een hele hoop mensen, die met die associatieve waarden inderdaad tot de meest krankzinnige ideeën en stellingen komen. En vele van hen zijn niet bereid om toe te geven, dat juist dit associatief verwerken van het onbekende voert tot onjuistheden in de eigen stelling. Maar degene die de inwijding zoekt, geeft toe: Wat ik aan een visioen waarneem, wat ik hoor van stemmen rond mij, wat ik beleef in mijzelf, is niet door mij weer te geven zoals het is. Het zijn benaderingswaarden, en daarom moet één en hetzelfde van steeds meer zijden benaderen. Door van alle kanten steeds weer te komen tot een omschrijving die net iets anders is, omschrijf ik dat punt dat ik niet kan weergeven, maar ik kan in ieder geval zeggen wat het niet is. En ik kan ook wel zeggen van waaruit het ontstaat. En dan heb ik daarmee weer een sleutelbegrip gevonden voor mijzelf, want op deze wijze heb ik een taal gecreëerd, die abstracter wordt. Het niet dit, niet dat lijkt zinloos, tenzij met die omschrijving gelijktijdig ik kan definiëren waar iets in mijn bewustzijn, in mijn wezen, in mijn leven of in mijn mogelijkheden een rol speelt. Is het nog duidelijk?

x Dat komt omdat de omschrijving altijd tekort schiet.

- Inderdaad. En wanneer je nu zegt, ik heb dus te maken met het onbekende dat ik niet kan omschrijven in redelijke termen, maar dat ik wel kan placeren in mijn emotie en begrenzen door te zeggen wat het niet is in mijn rede, dan kan ik tot een soort landkaart komen van mijn eigen innerlijke wereld. Maar heb ik die landkaart, dan kan ik mij ook op bepaalde punten gaan richten. De punten, die ik niet ken, niet redelijk kan omschrijven en die ik emotioneel juist enigszins aan kan voelen omdat ik weet wat ze niet zijn, maken het mij mogelijk deze punten in mij zelf opnieuw te beleven, de herbeleving in mijzelf, waarbij niet alleen de associaties nu uitgeschakeld zijn, maar waarbij ik i.p.v. naar beschrijving van 'dit is het' ga zoeken naar 'dit doet het'. Nou is dat nog begrijpelijk? Ik bedoel dus eigenlijk dat je i.p.v. te zeggen 'dit is een motor van dit endat type' zegt 'dit is een energie-opwekker en die kracht kan ik voor dit of voor dat gebruiken'. Daar komt het eigenlijk op neer. Hier heb je dus ook weer iets, waarbij je in de moderne tijd bij die inwijding nogal eens in moeilijkheden zult komen. Want in deze tijd zijn wij toch allemaal een beetje doelgericht, zoals dat heet. M.a.w. als iets geen bepaald doel heeft, nou ja dan voelen we ons eigenlijk een klein beetje stom, dat we ons er mee bezig houden. Maar doelgericht kan ook betekenen, iets wat ik nu nog niet weet. Als ik een steen over een muur gooi en pas later kan zien waar ie terecht is gekomen, kan ik niet zonder meer een doel raken, maar ik kan misschien wel door de klank van de steen horen op wat voor oppervlak hij valt. M.a.w. ik moet genoegen nemen met veel minder dan direkt resultaat. En als ik die direkte resultaten nu eens niet zoek maar wel voortdurend zoek naar kennis, ~~en~~ afstemmen heet dat dan, een instelling van de eigenpersoonlijkheid, waardoor ik aan de ene kant iets meer te weten kom omtrent mijn innerlijk wereld, iets meer aanvoel omtrent die wereld, die voor mij nog niet bewust bestaat als mens, en dan gelijktijdig op grond van die gevoelens mijn eigen aktie placeer in mijn eigen wereld, dan kom ik als vanzelf tot een grotere harmonie. De delen van de persoonlijkheid, die het redelijk bewustzijn niet kan weergeven of omschrijven of verwerken, krijgen een steeds aktiever deel in de gehele persoonlijkheid. Deze aktiviteit zal ongetwijfeld bepaald gaan met een hergroepering van de in de rede aanwezige begrippen. Kunt u het nog volgen?

x Bijgeslepen als het ware?

- Neen. Misschien zou je het zo moeten zeggen. Stel de menselijke rede zoals die normaal is voor als een mozaïek. De steentjes liggen allemaal bij elkaar in een bepaalde volgorde. Nu komt dit werken met die andere kracht in de persoonlijkheid zo sterk naar voren, dat er geen sprake meer is van de hechting. De cement valt weg, waardoor die steentjes op hun plaats werden gehouden. Nu is het mogelijk met diezelfde steentjes een andere voorstelling te vormen en wat meer is, wanneer die voorstelling verwerkt is, opnieuw verder te schuiven tot we een nieuwe combinatie krijgen van kleur, lijn en vorm en we dus weer een andere voorstelling hebben. Je kunt als het ware de mogelijkheden van de rede veelvoudig gaan gebruiken, en niet zoals bij de meeste mensen het geval is, enkelvoudig.

...../.....

Het resultaat is dat je veel meer associatieve mogelijkheden krijgt. Er zijn veel meer punten van vergelijking dan vroeger. Een groter gedeelte van de hersenen, zouden anderen zeggen, wordt voor bepaalde herinneringscentra geactiveerd, waarbij de eigen feitecapaciteit van de hersenen beter wordt gebruikt en daardoor zelfs stoffelijk een betere verwerking mogelijk is van alle gegevens, die rond het ik ontstaan. Kunt u het volgen?

De geest is dus degen, die de hergroepering helpt veroorzaken. De hergroepering zelf is voor de mens grotendeels mentaal, maar heeft direkte invloed op o.m. het levenslichaam; heeft daarnaast op de geestelijke voertuigen door de gereflecteerde ervaring eveneens invloed. De gehele persoonlijkheid komt in beweging en het vastgeroest zijn in onverschillig welke voorstelling of vorm valt weg. Er is geen sprake meer over een oordeel over de buitenwereld. Er is slechts sprake van een bewuste beleving van hetgeen voor het ik het beste is, waarbij dit geestelijk, emotioneel en daarna pas redelijk wordt omschreven.

x Ja, ja.

- En dan ga ik dit stukje ook weer afsluiten, want zie je ~~XXXX~~ met zo'n vraag kom je altijd weer op een ander chapter eigenlijk dan je van plan bent. Ik had het zo mooi ingedeeld. Nou ja, dat geeft helemaal niet, want nou heb ik misschien de dingen gezegd op een manier die u beter raakt. Ik hoop het tenminste.

Nu moet u dus samenvattende dit zeggen over die inwijding. Wanneer de grenzen vervagen tussen rede, emotie en het onbewuste, waarin alle geestelijke waarden zich voor de mens mede openbaren, dan zal het mogelijk worden om in het eigen denken meer combinaties te maken met dezelfde hoeveelheid feiten. Het resultaat is dat we een grotere benadering van juistheid vinden voor elke ervaring, die we opdoen, en gelijktijdig in ons eigen wezen mentaal, emotioneel én geestelijk ons beter kunnen afstemmen op de feiten, waarmee we te maken hebben. Dat impliceert, dat we onze krachten volledig aangepast aan de omstandigheden kunnen richten en gebruiken. We krijgen een beter resultaat aan de ene kant en aan de andere kant. Een beter begrip. Uit deze inwijding vloeit langzaam maar zeker voort een verrijking van de denkskala van de mens. Dus het aantal verschillende registraties en mogelijkheden. Misschien als vergelijk, alleen als vergelijk hoor, want anders moeten we er weer over gaan praten en zo, zeg dat u normaliter 16 kleurvarianten kunt ervaren, maar doordat u u bewust gaat worden van hun combinaties, komt u nu misschien tot 140. Er zijn er veel meer hoor. Maar goed, u komt tot 140. Dat zou voor u bijv. kunnen betekenen, dat u een heel belangrijke positie in een verffabriek of kleurstoffenfabriek kunt bekleden. Maar daar hebben we het nou niet over. U hebt dus een groter aantal kenmogelijkheden. Gelijktijdig blijft uw reactiesnelheid de gelijke, d.w.z. dat u dus in feite meer verschillende waarden kunt verwerken binnen dezelfde tijd. Dat betekent dat uw wereld gegroeid is. Dat uw wereld groter is. Dat u meer verschillen ziet en daardoor de samenhangen beter doorgrondt in hun opbouw. Maar gelijktijdig ook beter in hun werking en mogelijke gevolgen. In uzelf gaat u daarbij die emoties ervaren, die vanuit het onbewuste komen. Zo gaat u geestelijke waarden associëren. U komt in het begin tot een definitie van positief en negatief. Dit is licht en dat is donker, weet u wel. Maar wanneer je dat gehad hebt, dan ga je langzaam maar zeker begrijpen het is niet alleen een kwestie van licht, nee het is een kwestie van kleuren en het duister is een kwestie van absorbtie in meer of mindere mate. Wanneer ik nu leer om voldoende licht te gebruiken, dan kan ik elke vorm van absorbtie teniet doen, want waar meer licht is dan de absorptiemogelijkheid, zal het vermogen tot absorberen wegvallen en dus het verschijnsel duister. Ik wordt meester over het duister in mijn eigen persoonlijkheid maar gelijktijdig daardoor in grotere mate meester over al datgene wat voor mijn harmonisch gevoel duister is in de wereld rond mij. Het is dus niet alleen maar een verandering in de persoonlijkheid, het is een verandering in de mogelijkheden zowel innerlijk als uiterlijk.

Hebt u commentaar?

x Datgene wat dit allemaal activeert, dus dat zijn meestal de moeilijkheden, de problemen dat is toch een noodzaak?

- Ja....

x Dat is direkt in je dagelijkse leven, je eigen leven.

- Ik mag het misschien zo formuleren. Op het ogenblik dat wij het schijnbaar negatieve kunnen waarderen in zijn positieve mogelijkheden, kunnen we de betekenis daarvan voor onszelf veranderen, maar veranderen we onszelf en onze wereld. Dat is eigenlijk wat u wilt zeggen. Want ervaringen heb je allemaal. Er zijn een hele hoop dingen, die niet prettig zijn. Wanneer je nu niet vanuit jezelf, dus alleen zuiver emotioneel of zuiver rationeel die moeilijkheden benadert maar probeert als het ware gevoel en rede te doen samenvloeien, dan krijg je dus een soort schok. Dan zeg je hé maar dat is ook nog zo. Dit betekent dat je er dus anders tegenover staat. Als je er anders tegenover staat, gebeuren de dingen anders. Laat me het zo zeggen. U hebt een holle kies, u gaat een ijsje eten en krepeert van de pijn. U plombeert die kies, gaat een ijsje eten en lekker! Wat is het verschil? Eén vulling. Nou ja en een tandartsrekening, maar daar hebben we het nou niet over. Dus hele kleine zaken kunnen een heel grote verandering uitmaken in het leven. En wanneer je hebt geleerd

...../.....

je eigen problemen niet meer te zien als iets waar je je doorheen moet worstelen maar eerder leert te zien als iets, waardoor je in kunt grijpen in jezelf, in je eigen leven en de zaken een beetje veranderen, dan zal datgene wat eens ellende was nu zelfs een mogelijkheid worden tot grotere vreugde, tot grotere kracht. Daar waar je eenzaam te gronde dreigde te gaan, is het nu als het ware een soort kunstmest geworden waar je veel steviger door groeit dan voordien geestelijk.

x Er is een bijbelse uitspraak, ik weet niet of hij goed is 'Wie de heer liefheeft, kastijdt hij' of zoëts

- Ja dat heeft men wel gezegd. Maar 'Wie de heer liefheeft, kastijdt hij' is niet direct bijbels hoor. Het is een vrije vertaling ervan. En die vrije vertaling had men een natuurlijk heel hard nodig om de mensen duidelijk te maken, dat de heer ze bijzonder liefhad omdat ze zo in de ellende zaten, zodat ze blij moesten zijn met die ellende en anderen het goede gunnen, dat ze nu hadden, want daar zouden ze later wel voor moeten betalen. Dus dat was gewoon een zoethoudertje. Laten we daar niet te veel over praten. Anders komen we op een heel ander terrein. Godsdienst is opium. Dat is niet helemaal waar, maar een hoop mensen laten zich inslaap sussen door allerhand schone uitspraken, die schijnbaar juist zijn maar net niet helemaal. Want als de heer ons liefheeft terwijl hij ons kastijdt, dan moeten we uit de kastijding een lering vinden en dan zullen we na de kastijding de zelf krijgen waardoor we de pijn niet meer voelen maar gelijktijdig de les geleerd hebben. En dat vergeten ze er altijd bij te zeggen of zeggen dat komt na de dood. Kijk eens, we moeten het heel eenvoudig zien. Lijden op zichzelf is zinloos. We moeten niet onszelf lijden toevoegen om Gods liefde tot ons te trekken. Zelfkastijding e.d. vind ik over het algemeen onzin. Maar we moeten gewoon een begrip krijgen voor juistheid. Wanneer wij juistheid erkennen in onszelf, dan zal het waarmaken van dit juiste ons vaak moeilijkheden bezorgen, pijnlijkheden. De kastijding komt niet voort uit een God die ons straft of ons op de een of andere manier opzweept om verder te gaan, maar is het gevolg van onze noodzaak ons gehele wezen aan te passen aan de erkenning die we hebben opgedaan. En dan zitten we bij de inwijding, inderdaad. Maar dus erg voorzichtig zijn hoor. Mag ik nog een keer plagiaat plegen? Ik heb het al een keer gedaan vanavond. Tenminste plagiaat t.a.v. van één van mijn broeders, dus zo erg is het ook niet. Dat is familiebezit. Een vrouwtje verliest man, blijft achter met twee kindertjes. Dan komt iemand vroom troosten. Dan zegt hij: 'Ach, het is God's wil. De wil des Heeren geschiede. Heb er vrede mee. God heeft je lief. Het zal wel ergens goed voor zijn geweest. Als nu weent, bid dan maar tot God, dan zal hij je wel troosten.' Heel mooi. Misschien kent u dit soort praatjes. Maar als je nou reëel zou zijn, dan zou je moeten zeggen: 'Ja wijffie, heb je geen fout gemaakt. Je hebt gedacht dat je bezit had. Je kunt geen medemens bezitten, of het nou is man, kind, vader of moeder. Je hebt ze niet. Alles wat je samen hebt gehad, dat is jouw bezit. Daar moet je nu iets mee gaan doen. Neem alles wat je in dit verleden gevonden en geleerd hebt en maak er iets uit waardoor je leven nu beter en vrolijker wordt. Continueer als het ware wat voor jullie samen betekenis had, zodat de wereld nu zo er deel aan heeft.' Dan zou je reëel zijn. Maar dan zeggen ze ja dat kan niet. Maar dat is nu juist die kwestie van de inwijding hè. Je moet niet alleen maar je neerleggen bij de feiten, neen je moet werken met de feiten. Je moet je niet alleen maar neerleggen bij de boodschappen, die God of de geest je zendt, neen je moet die boodschappen in je zelf verwerken, niet je er bij neerleggen maar er desnoods mee worstelen totdat je weet, dit kan ik zijn, dit kan ik doen. Alles wat in mij ontstaat, of het nu goddelijk is of desnoods demonisch, is deel van mijn wezen, anders zou het niet in mij mee kunnen bestaan. En daarom moet ik er mee werken zo dat ik er zelf vrede mee kan hebben en dat ik gelijktijdig het gevoel heb dat de kosmos voor mij als geheel openligt. Dat ik er op kan reageren, dat ik er vanuit ontvangen kan. Dat is dus eigenlijk hetgeen waar je dan op terecht komt en ik zou zeggen, dat is toch een klein beetje anders dan de gebruikelijke interpretatie van 'Wie de here liefheeft, die kastijdt hij'. Dat is ook weer een suikerdotje voor degenen die in de ellende zitten en daar moet je nooit mee beginnen, dacht ik. Kijk eens, een suikerdot geef je een kind om het zoet te houden, en dat betekent dat je a) niet bereid bent het normale gekrijs, dus de longoefeningen van het kind aan te horen, of b) dat je geen zin hebt om het kind tijdig te verschonen of de nodige voeding al dan niet in natuurlijke verpakking te verstrekken. Zo moet je het zien. Geen suikerdotjes. Niet het zal wel goedkomen of het zal wel zin hebben. Neen. Ik moet er mee worstelen, ik moet er mee werken, maar mijn gevoelens, al die denkbeelden, die in mij oprijzen, zelfs die krankzinnige fantasietjes, die ik er aan verbind, die zijn niet zinloos, die zijn deel van een geheel. Dat is het geheel, waarmee ik werk en daaruit moet ik nu als het ware de gedachte maar ook de daad voortbrengen, waardoor ik mijzelf manifesteer volgens de waarheid, die in mij leeft.

Ik weet niet of we nu veel verder zijn gekomen, of we veel wijzer zijn geworden. We zijn toch het wezen van de moderne inwijding ~~weer~~ wel een heel klein beetje nader gekomen. En misschien mag ik dan de inleiding besluiten door een paar sleuteltjes te geven.

...../.....

Nou ga ik niet vragen of u ze snapt. Als u ze niet snapt, zijn ze niet voor u. Laat ze maar rustig vallen. Niet teveel bagage meenemen.

Het eerste is dit: Het leven begint elke dag opnieuw. Daar moet ik elke dag opnieuw weten wat ik ben, zien wat nu mijn mogelijkheden zijn, om zo mijzelf opnieuw waat te maken. De tweede is misschien nog simpeler: God leeft in mij, maar ik kan alleen mijzelf verstaan zoals ik in God leef. Daarom moet ik eerst mijzelf zijn, want als ik mijzelf niet ben, kan ik de hoogste kracht in mijzelf niet eens aanvaarden.

De derde sleutel is misschien voor u nog veel gemakkelijker! De hoogste wet is mijn besef van juistheid. Dit/alle wetten te boven. / gaat De grootste geestelijke waarheid die bestaat zal altijd nog in de materie kunnen worden uitgedrukt. Dat wat niet uitdrukbaar is in de praktijk van mijn eigen leven, is voor mij op dit ogenblik waardeloos.

En ten laatste, en dat is een regeltje, dat zult u misschien wel eens meer gehoord hebben: Wanneer ik zelf in beweging kom, verkrijgt mijn streven steeds meer momenten omdat al mijn positieve gerichtheid betekent dat de negatieve krachten, waartegen ik mij verzet, worden omgezet in positieve, die mij in staat stellen om sneller en verder voorwaarts te gaan.

Denkt u daar nu maar over na. Dan gaan we lekker pauzeren. Als u na de pauze toch een paar ideeën hebt van dat zou ik toch nog willen weten, dan vertelt u het maar. En als u vindt dat het slecht is geweest vanavond - volgens mij niet, want er zit voor iedereen die er mee werken wil voldoende in - vertel me dan waarom, dan zal ik proberen om het nog een beetje beter te maken. Aangename pauze.

=0=0=0=0=0=0=

DISCUSSIE:

Goedenavond vrienden. Daar zijn we weer. We gaan verder over de inwijding en ik hoor wel van u op welk terrein. Uw vragen gaarne.

x Kunt u aangeven het verschil tussen de geestelijke inwijding in deze tijd en die van vroeger tijden?

f Ik kan het proberen. De geestelijke inwijding van deze tijd is een synthese, waarbij het eigen materiële leven een rol blijft spelen. De geestelijke inwijding van het verleden was in feite een ontmoeting met, ja zeg maar de goden, dus met de bovenstoffelijke waarden waarbij het materiële bestaan op de achtergrond bleef en waarbij de strijd en de overwinning hoofdzakelijk een geestelijke kwestie was, waarna men terugkomende als ingewijde erkend werd door anderen en daardoor dus gelijktijdig verplichtingen en een zeker voorrecht aan over hield. En in deze tijd is het eigenlijk zo: Je groeit tot ingewijde op zonder dat je het zelf eigenlijk weet, zonder dat je omgeving het weet, maar door je verandering van innerlijke toestand ga je steeds meer geestelijke waarden zien als deel van het gehele leven. Daardoor ga je anders handelen, ga je anders denken en vind je eigenlijk uit allerhand ingevingen, die je vroeger onredelijk gevonden zoudt hebben, nu precies de juiste weg, die je wil gaan. Dat is het grote verschil. Voldoende?

x Er zijn nu toch ook inwijdingscentra, zij het op andere plaatsen dan voordien, zelfs in Europa?

- Ze zijn er wel, maar dergelijke inwijdingen hebben niets te maken met de moderne geestelijke inwijding. Ze zijn de voortzetting van de traditionele inwijding en de bedoeling van deze centra is in feite om adepten of semi-adepten af te leveren, die in staat zijn degenen, die een zelfstandige inwijding hebben gevonden en die misschien een grotere taak kunnen verzichten bij te staan en de juiste inspiratie te geven, de juiste gedachten te geven. Zelfs in die gevallen treden ze maar zeer zelden op als ingewijde en zijn ze eigenlijk eerder het schip dat je in de nacht voorbijgaat en met een enkel signaal duidelijk maakt dat je je koers moet verleggen.

x Maar wat is de functie op de aarde dan van zo iemand, die dan ingewijde wordt. Je bekijkt het misschien te veel menselijk, dat je denkt wat doen ze dan, menselijk gezien. Maar dat is niet belangrijk.

- Nou het is eigenlijk wel belangrijk, dacht ik. Maar als je het heel eenvoudig wilt zeggen, de ingewijde is iemand, die in plaats van de materie het geluk verbreedt.

x Het is een gevoel?

- Het is een gevoel. Het is een benadering van het leven, die daardoor, en dat is voor ons weer erg belangrijk natuurlijk, het mogelijk maakt om steeds bewuster ook te leven in geestelijke werelden, zoudat iemand eigenlijk wanneer hij sterft op aarde dat bewust helemaal doel en ondergaat en daardoor ook zijn eigen activiteiten in de geest gemakkelijker voortzet. En dan zeggen wij dat heel deftig: Het is het ontstaan van een harmonie, die de begrenzingen tussen de werelden overschrijdt, zodat vanuit een steeds meer de kosmos omvattende harmonie een steeds grotere eenheid met steeds meer van het bestaande bereikt kan worden. Het is erg mooi gezegd, maar heel duidelijk is het misschien toch niet.

Daarom prefereer ik het heel simpel. Je wordt in jezelf steeds bewuster van het geluk en ook van het ongeluk van anderen en je leert om geluk te maken door de gedachte te veranderen waaruit het ongeluk voortkomt.

x Dus dat beeld wat de mensen vaak nog hebben van iemand, die wat verder is gekomen. Daar zit een kring mensen om heen. Dat is eigenlijk maar onzin?

- Ja, wanneer we dat in Westeuropese termen moeten vertalen of in westerse termen zelfs, is dat inderdaad waar. Het is natuurlijk zo, je hebt nog steeds de oude goeroes, de oude meesters. Maharishi en hoe ze zich verder noemen. Onder hen zijn er die inderdaad veel kunnen. Zij hebben dan een hasjram, een plaats waar de leerlingen rond de meester wonen en dus deel hebben aan zijn gedachten en uitstralingen. Dat is dus een oude weg en die is alleen te gaan voor degenen, die de moderne wereld niet aanvaardden. En nou dacht ik, dat je die moderne wereld met zijn ontwikkelingen en problemen niet af kunt wijzen. Dat betekent dus inderdaad dat dergelijke dingen steeds minder belangrijk worden omdat de mensen, die een dergelijke bewustwording en inwijding doormaken, toch nog weer vanuit zichzelf de brug moeten slaan naar de praktische wereld, waarmee ze te maken hebben. Want je kunt daar niet werkelijk los van staan. Dat is het grote probleem.

x Maar er zijn toch zo ontzettend veel mensen, die zoekende zijn en dan zoeken ze altijd naar iemand, maar het grote punt is je moet leren jezelf te zoeken.

- Ja je moet jezelf zoeken. Dat de mensen naar iemand zoeken, is ook weer begrijpelijk. Wanneer ik een meester heb en die zegt mij wat ik moet doen, dan ben ik zelf niet verantwoordelijk voor wat ik doe. En als ik dan een mislukking heb, dan is er de meester om me te helpen. Maar wanneer ik met mezelf geconfronteerd ben, ben ik zelf schuldig aan alle fouten die ik maak, en dan zal ik ze zelf goed moeten maken. En de meeste mensen hebben te weinig zelf-vertrouwen om dat te kunnen doen. Dat zijn de mensen, die op hun knieën gaan zitten en zeggen, God het is niet in orde rond mij, maak het alstublieft weer in orde. Omdat ze de moed niet hebben om naar buiten te gaan en te proberen de zaak in orde te maken. En toch zou die kracht, die ze aanroepen, pas dan in hen en door hen actief kunnen worden. Begrijpt u?

x Is dat niet de grote fout geweest van het Christendom? Dat men zegt: Christus is voor u gestorven dus we kunnen onze eigen verantwoordelijkheid afwentelen op Christus?

- Maar dat is niet de leer van Jezus.

x Neen, dat is er van gemaakt.

- Dat is eigenlijk via de behoefte aan een hiërarchische ordening, die van Paulus uitgaat, en daarna dus het ontstaan van een gezagsstructuur. Kijk eens, gezag heeft altijd behoefte aan onderdanen. En het gehele Christendom is eigenlijk een tijd lang, en dat kun je vooral zien in de vroege Middeleeuwen, in feite een staatsvorm met een jurisdictie, die internationaal is. En dat betekent dus dat men geen mensen nodig heeft, die zelf doen; nee men heeft volgelingen nodig. En dat zien we zelfs nu nog in de kerk van Rome en vele andere kerkgenootschappen, waar men zegt, ja maar het leergezag is beslissend. Dat betekent dus dat men kennelijk geen vertrouwen heeft in de werken van God in de mens. Het is een wantrouwen tegenover de Christos in allen wanneer men zegt, dat je hem alleen mag benaderen langs de hiërarchieke weg. Maakt het een beetje militair. Dus daar heeft u volkomen gelijk in. Nog meer vragen?

x Enige jaren geleden bracht ik een bezoek aan Externsteine in het Teutoburger Wald. Daar bevond zich een in een rots uitgehouwen ligplaats, die de indruk wekte een inwijdingsplaats te zijn. Kunt u hierover meer mededelen en betreft het hier de enig overgebleven inwijdingsplaats van Duitsland?

- Nou neen. Het is niet de enige. Er zijn er heel veel. Zelfs bij de Boksberg is er één. Al is die met andere soorten krachten meer verweven in het menselijk denken. Maar dergelijke plaatsen als inwijdingsplaatsen is eigenlijk niet helemaal juist. Als je het precies zou zeggen, dan zijn het oplaadplaatsen. Het zijn plaatsen, die zodanig zijn geconstrueerd en van zodanige impulsen zijn voorzien, dat degene die daar met de juiste instelling een tijd lang zich begeven of mediteren of liggen, hierdoor een vergroting van hun eigen krachten ervaren. Dat zijn dus bepaalde geestelijke krachten. Het is een versterking van astraal vermogen, van levenskracht. Daarnaast kan het vaak lichamelijke invloed hebben. In de periode dat je er rust, zul je beïnvloed door hetgeen men er heeft verankerd wel allerlei droombeelden zien oprijzen, maar die moet men toch niet zien als de openbaring van de waarheid of de absolute inwijding, men moet ze eerder zien als een reeks ervaringen, waardoor je geconfronteerd wordt met jezelf. En dergelijke plaatsen zijn er betrekkelijk veel. Er zijn ook een aantal plaatsen b.v. aan de Italiaanse kust nu nog, waar dergelijke invloeden zijn. In Duitsland zijn er een aantal, die eigenlijk verkeerd gebruikt zijn. Er is er b.v. eentje in de buurt van Lüneburg. Dan is er een plaats of twee geweest in Silezië. Ik weet niet of die nu nog bestaan, maar ik neem het aan. Dan zijn er twee, drie, neen wacht vier plaatsen in het geheel in Noordduitsland, waarvan er één in de buurt ligt van Danzig, iets zuidelijker, twee liggen er ongeveer in Sleeswijk-Holstein en de derde ligt in Duits-Friesland. Dus er zijn er nog al wat. Dergelijke plaatsen moet u niet overschatten./.....

- Het zijn de plaatsen over het algemeen, die door de oude kenners van de natuurkrachten werden gebruikt en verkeerdelijk worden ze daarom ook vaak gezien als bijzondere heksenplaatsen of zo, ofschoon dat er niets mee te maken heeft.
- x Nederland kent toch wel meer plaatsen dan de Boksberg.
- Dat was Duitsland. Dat is de Harz. Nederland heeft inderdaad ook wel verschillende plaatsen, waar dat mogelijk is. Er is in Drente b.v. zelfs nu nog een heilige oude eik, waarbij nog 2 oude rolstenen liggen en dat is ook een dergelijke plaats geweest. Een andere plaats is eerst kortgeleden vernietigd omdat ze er buitenhuisjes zijn gaan neerzetten. Zo kun je doorgaan. Die plaatsen zijn er dus wel, maar je moet ze niet zien als specifieke inwijdingsplaatsen. Je moet ze zien als plaatsen, die door ligging, structuur etc. etc. - soms spelen er zelfs zg. aardstralen er een beetje een rol bij - geschikt zijn voor het opladen van ~~menschen~~ mensen met bepaalde krachten. Je zou kunnen zeggen een soort tankstation voor magiërs.
- x En als ze daar nu huizen neer gaan zetten en zo, verliest die plaats dan zijn kracht?
- Nou dat ligt er weer aan. Kijk eens, wanneer je buitenhuisjes aanlegt, dan krijg je dus eerst een infrastructuur en die hangt samen met rioleringen, leidingen e.d. en dan komt er dus nogal wat metaal en ander spul in de grond, die er eigenlijk niet in horen. Wanneer die de centrale plaats zelf niet helemaal beroeren, dan denk ik dat ze blijft stralen. Wanneer ze die plaats nu toevallig net zouden doorsnijden met een metalen buis. Dan denk ik dat er heel gekke effecten komen. Er zullen dan nog wel eens wat netstoringen optreden. Dat soort dingen dus. De werking die er op zo'n plaats is, is er nu eenmaal. Daar kun je niets aan doen. Zoals er negatieve plaatsen zijn overal, zo zijn er ook positieve plaatsen.
- x En dat lamaklooster in Ierland?
- Een lamaklooster in Ierland ????
- x Ja, ja, van een aantal lama's, die daar hun domicilie hebben gekozen.
- Dat zou je dat nou een klooster moeten noemen?
- x Nou ja, gemeenschap.
- Gemeenschap. Dat is wat anders. Onder een klooster verstaan we nl. een gemeenschap, die onder zeer strikte regels samenleeft met volledig religieuze inhoud en bedoening. Bij die lama's is de religieuze inhoud er wel maar er toch wel een groot verschil in leven en interpretatie dacht ik. Ik geloof niet dat je dit op dit moment kunt zien als een punt waar directe krachten kunnen worden ontvangen, zoals zoeven besproken, maar het is ongetwijfeld wel een punt, waarbij we een integratie krijgen van bepaalde oude waarheden, want het is niet alleen natuurgodsdienst maar het is ook een bepaalde vorm van magisch boeddhisme eigenlijk, het lamaïsme, en die kunnen daar in die omgeving, waar men toch ook vaak een zekere mystieke aanleg heeft, een grote rol gaan spelen. En die kunnen dan wel een verbreding van nieuwe denkbeelden veroorzaken, dat wd. Maar ik zie dat niet als een directe krachtbron zonder meer.
- x Nog een vraag, die hier bij aansluit. Of de Franse plaatsen Chartres en Mont-St.Michel ook inwijdingsplaatsen zijn geweest.
- Ja, Chartres eigenlijk niet. Chartres is eigenlijk geen inwijdingsplaats geweest maar het is wel een plaats geweest waar een aantal inwijdingssymbolen lange tijd aanwezig zijn geweest en later ook zelfs vertaald zijn; de beroemde kathedraal. Montserrat is op zichzelf een zeg maar een religieus centrum geweest, dat zeer grote krachten heeft. Maar dan moeten we ook de kant uit van de Albigenzen en zo. En deze plaats heeft dus een bepaalde geestelijke lading gekregen, maar deze is dus speciaal belangrijk voor mensen met een mystiek-christelijke achtergrond, die daar dus inderdaad belevingen en ipwijdingen kunnen halen.
- x Zijn het vroeger ook keltische heiligdommen geweest, Druïden heiligdommen?
- Montserrat niet, in de buurt van Chartres wel. De grootste keltische heiligdommen, die nog bestaan in Frankrijk vinden we eigenlijk in Bretagne en zelfs in de Languedoc ook, iets minder maar enkele vinden we nog in de Normandïe, maar zeer veel is daar niet van overgebleven. In de kuststreken zijn inderdaad een aantal keltische heiligdommen; er zijn ook een aantal bijlringen, zoals u weet. Er zijn verschillende krachtlabirintten, die meestal met stenen zijn gezet en als zodanig weer een weerkaatsing zijn van een eigenlijk pre-keltisch geloof, waarin dus de kracht van de zon en bepaalde planeten gecentreerd kan worden wanneer je op de juist manier hun licht weet te vangen en te centrereren, hetzij binnen een circeel ofwel binnen een rechthoek. Bèide mogelijkheden bestaan. Maar dat zijn dus ook wel krachtplaatsen, maar het zijn geen specifieke inwijdingsplaatsen, die voor deze tijd betekenis hebben, omdat hetgeen daar aan harmonie wordt opgebouwd voor een deel strijdig is met de kennis en opvattingen van de moderne mens. Dat betekent dat het dus niet zo gemakkelijk op hem inwerkt.

Croiset zei een tijdje geleden in een interview iets over Capri.

- Luister, wanneer je dat allemaal gaat zeggen, moet je heel erg voorzichtig zijn. Dit is een sterk persoonlijk iets. Brunton b.v. heeft de pyramide-inwijding tijdens een meditatie ook ondergaan, maar niet iedereen zal geschikt zijn voor dit soort krachten, ofschoon in de pyramide door de eigenaardige vorm plus de rest kosmische krachten veel gecentreerder op bepaalde punten aanwezig zijn dan normaal denkbaar is. Dit is dus erg sterk persoonlijk, en wat ik nu gezegd heb over die plaatsen dus waar je kunt rusten als het ware, en dan bijzondere energie krijgt, dat geldt voor praktisch iedereen. Er zijn maar enkele uitzonderingen, die daar niet gevoelig voor zullen zijn. Maar wat je nu zegt over die inwijdingsplaatsen b.v. van de Kelten, dat is al veel moeilijker. Daar zijn energieën maar voor de meeste mensen is dat niet een ruimer ademen en prettiger worden maar het is een gevoel van een lading, een spanning die heel velen onder hen eerder als sprookachtig of dreigend zullen ondergaan. En als we dan nog verder gaan en we gaan kijken bij de oude heiligdommen, en dan hoef je niet alleen naar Capri, je kunt ook nog naar Malta toe of Creta, op bepaalde plaatsen in de Peloponnesus b.v. zijn een aantal van die plaatsen, je kunt ze vinden in het midden van Egypte, de Soedan. Er zijn van die plaatsen, die hebben wel van die krachten, maar dat zijn krachten, die uit het ver-~~leden~~ leden stammen en die voor de moderne tijd eerder gevaarlijk zijn, dacht ik, dan goed. Niet omdat ze niet positief gebruikt kunnen worden maar omdat, gezien de mentaliteit en bewustzijnsinhoud van de modernere mens, hij daardoor eigenlijk eerder
- Misschien mag ik het zo zeggen. Een altruïst die onder die invloeden staat wordt uit de beste bedoelingen een dictator en vergeet dat dictatorial zijn altijd betekent afstand doen van werkelijk altruïsme.

x Hoe denkt men bij de O.D.V. over het plan van Jawalkuhl (?) betreffende de nieuwe werelddienaren en dan heb ik graag nog commentaar op de 'grote aanroep', het werk van de driehoeken, de meditatietechniek t.a.v. het heilige woord Om

- Mag ik even stoppen? Anders lijkt het net de inhoud van een Duits studieboek. Dat willen we wel voorkomen.

x De wereldbroederschap of wereldorde - je mag ze allebei noemen, dacht ik - zou je in feite kunnen noemen een aantal mensen, die een geestelijk net willen spannen en als zodanig is de opzet goed en aanvaardbaar. De grote aanroep is vooral voor de Westering, gezien de associatieve waarden, die in die aanroep zijn opgesloten, inderdaad zeer goed om zich op kosmische waarde af te stemmen. Het werken met Alm. Alm is in zichzelf een zeer machtige klank en heeft een magische betekenis. Ik vrees alleen dat niet iedereen daarmee zonder meer goed zal kunnen werken. Ik zou menen, dat je dat alleen als koning goed kunt doen.

x Er wordt nog onderscheid gemaakt tussen Alm en het Om.

- Ja, nu is Om op zichzelf alleen afstemmend en niet krachtwekkend. En de Alm is daarentegen een krachtklank, dus die wekt energieën op, die op u richtbaar zijn. Dat is het verschil.

- En Eacu? I.A.O

x Dat is dus een klank, die we niet gebruiken. Het is een oude symboolwaarde en deze letters hebben alleen zin wanneer de tussenklanken juist worden ingevuld. En dan wordt het Ehamobu ... Heeft wel wat betekenis hoor. Je kunt er veel mee doen. Maar dan moet je ook wel weten wat er tussen zit.

x Is het niet een rondgang

- Neen, je moet het niet als een rondgang zien. Als je het precies wilt uitdrukken in de betekenis van de klanken, die op deze manier worden gegeven, dan is het stellen van een spiraaltrilling, welke door zijn eigen afstemming respondeert op bepaalde, laten we zeggen hoog-zomerland-trillingen, kristaltrillingen zeggen ze ook wel. Dat is dus een communicatieklank. Zoals u ze nu noemt moeten we teruggaan eigenlijk naar de voorjoodse-periode, waarin dus de klanksleutels werden gebruikt. Ze zijn oorspronkelijk van de maanvereerders en deze sleutelklanken zijn later omgewerkt en gebruikt door de sterrelezers en deze klanken zijn meegegaan als magische aanroep met Abraham en sedertdien eigenlijk behouden in bepaalde kleine gezelschappen daar en als ik mij niet vergis, zijn ze zelfs gebruikt in de Mozaïsche periode. Ze zijn daarna een tijdlang geheim geweest en komen dan in de periode van de Egyptisch-kabbalistische invloeden in het Joodse denken weer sterker op de voorgrond. Ze worden dan ook overgebracht en worden in het Grieks mee gehanteerd. Dan zijn we al ongeveer in de tijd van het Christendom. Ze ebben weer een beetje weg. Ze worden niet te veel gebruikt, ofschoon ze in Byzantium wel bekend zijn, maar blijven dus heiligdom of heilige kennis van bepaalde monniksorden. De klanken komen indirect via de Spaanse inval van de Moren terecht in Europa en gaan dan weer een rol spelen in het werken van een aantal beperkte loges. Dan moet u niet denken aan de Massonieke loges, die in die vorm toen nog niet bestonden, maar u moet dus denken aan de loges van de Kabbalisten, de Alchemisten en allerhand andere geestelijke groepen.

- Zoals bepaalde ridderorden hebben dat nog gebruikt tot rond 1500.
- x Ik heb het geleerd in het boek van Djan, dus waar de geheime leer was opgebouwd....
- Ja Djan ...
- x als de Eaou de zoveelste.....
- Dat is niet helemaal zuiver want het geeft nl. de spiraal aan. De spiraalklank, zoals ik u zei. En als zodanig geeft het inderdaad vorming aan. De spiraal is nl. gelijktijdige weerkaatsing van vorming en het drukt ontwikkeling uit. Het is dus niet de naam van een schepper zonder meer.
- x Het zou ook een ontwikkeling zijn.
- Als je die boeken moet begrijpen, en vergeet niet van het boek Djan zijn maar zeer bepaalde dingen geciteerd. Er blijft dus heel veel verborgen. Dan zul je begrijpen dat eigenlijk door die details een verkeerde waardering vaak van de inhoud voorkomt. Bovendien heeft deze in de vertaling zo nu en dan wel eens wat geleden.
- x Zou zoiets nog weer overnieuw te denken zijn, door ons. Of is het een kennis, die zover teruggaat dat het niet meer doenlijk is voor een mens om dit na te denken.
- Ik geloof niet, dat je het na kunt denken, want het denken van de mens is veranderd.
- x Kunnen wij dan nog zo iets nog ontwerpen, laat ik het zo zeggen.
- Ontwerpen Nou zelfs dat vind ik een ongelukkige uitdrukking, als u het mij vergeeft. Maar ik zou het zo willen zeggen. Wanneer je de moderne harmonie bereikt, onverschillig dus van welk punt je uit vertrekt, dat moet je van die leer uit doen. Dan komt er een ogenblik dat je geconfronteerd wordt met de zg. spiraallijnen of spiraalinvloeden. En die invloeden, die drukken zich dan geestelijk uit als een gevoel van gelijktijdig enorm verbonden zijn met veel en gelijktijdig enorm één zijn. Het is eenheid en veelheid in één. En wanneer je dat bereikt dan is er de mogelijkheid wel degelijk om sommige van de waarden ook weer te verklanken. Nou weet ik niet of je dat dan weer in die klanken zult doen of dat je dat in muziek zult doen. Muziek heeft nl. sindsdien ook veel meer mogelijkheden en betekenis gekregen, maar het lijkt me wel waarschijnlijk dat je iets vergelijkbaars op kunt bouwen. Maar het basisbegrip, dat vastligt in het boek Djan is eigenlijk in elke inwijding opnieuw geactiveerd in andere termen, goed, in andere beelden maar met dezelfde grondwaarden, met dezelfde oerkracht, met dezelfde beleving van de totaliteit. Dat is juist inwijding, het wegvallen van grenzen.
- x Mag ik dan nog even wat vragen. Nl. wat mij eigenlijk bezig houdt en dit wil ik rond-uitvragen: Het formuleren is toch het allerbelangrijkste wat wij mensen toch kunnen doen. Wat u vanavond doet is formuleren, en ...
- Wat ik doe is formuleren.
- x ... dat is voor ons precies hetzelfde, dacht ik.
- Waarom formulêer ik?
- x Om gedachten over te brengen.
- Ja dat is het nou juist niet helemaal. Wanneer ik formuleer, zoals ik dit hier doe, dan doe ik dat binnen een bepaalde sfeer. En nu zult u misschien zelf zeggen, ja die sfeer is prettig, geïnteresseerd maar toch niet geladen. Maar ik werk dus op twee niveaus. De formulering nl. is noodzakelijk voor u om met het denken in een bepaalde richting te komen of een bepaalde voorstelling in u te wekken. Maar daarnaast is de geestelijke kracht wel degelijk nodig om die resonans inhoud en betekenis te geven en zo als het ware de formulering om te trekken naar een werkelijkheid die in u kan herontstaan. De formulering blijft buiten u, tenzij ze gevuld wordt met de energie waaruit ze is voortgekomen en die energie kan worden overgebracht aan anderen. Eerst dan kan de formulering leven krijgen en als een waarheid herontstaan in de ander.
- x Ook de intonatie.
- Ja daar speelt allerhand een rol bij. Dat is het ritme waarin je spreekt, de wijze waarop je gebaart, de manier waarop je je stem gebruikt, intonatie inderdaad, het verschuiven van nadrukken, het wekken van spanningen, die je soms ook weer moet ontladen. Het is dus eigenlijk een soort evenwichtsspel waarbij allerhand factoren een rol spelen en wanneer dat evenwicht juist genoeg gevonden is, en je kunt anderen aan dat evenwicht deel laten hebben, dan is het als het ware of in ons allen een kracht werkzaam is, en door die kracht kunt u, en dat is nou het belangrijke, met uw inhoud en met uw wezen mijn formulering omzetten in uw eigen formulering, waarbij dezelfde waarde beleefbaar blijft. Want elke formulering, die we zonder meer stellen is waardeloos omdat de formulering voor een ieder iets anders kan betekenen. De formulering is dus alleen de aanleiding tot de gebeurtenis in de mens aan de hand waarvan de innerlijke formulering ontstaat, die emoties mogelijk mystieke belevingen zo goed als ontstaan van nieuwe gedachtenprocessen en begrippen omvat en waaruit dan de nieuwe krachtsverhouding in de mens geboren kan worden.
- x Het is moeilijk, ja ...
- Het is helemaal niet moeilijk.
- x Voor mij wel.
- Ik vind het al moeilijk als u het woord geest gebruikt, want dan weet toch niet wat u bedoelt.

Met geest bedoel ik elke entiteit, die een bestaan heeft waarin een uitdrukkingvermogen en een denkvermogen bestaat vergelijkbaar met dat van de mens, terwijl de persoonlijkheid zich niet meer in een stoffelijk menselijk voertuig bevindt. Een formulering .. maar dat is nou een concretisering van een woord. Een omschrijving.

x Ja dat is dan een entiteit. Maar een geestelijke overdracht, dat is toch iets anders.

- Met een geestelijke overdracht bedoel ik een overdracht welke niet materieel is en dus niet valt binnen het trillingskader, die materieel overdraagbaar is maar wel degelijk resonanties in een bepaald door de mens als zodanig meestal niet erkend deel van de persoonlijkheid wekt, waardoor werkingen ontstaan, die weerkaatst worden in de aura en die vanuit die aura dan ook weer het geheel van die mens kunnen beïnvloeden. Dat is nou gewoon het formuleren als het preciseren van bedoelde betekenissen. 'Dat is nou weer iets anders dan het formuleren wat ik de rest van de avond heb gedaan.

x U zegt alles wat ad hoc niet bruikbaar is, moet je toch als niet terzake doend of op zijn minst waardeloos terzijde leggen. Is dat soms niet een beetje het kind met het badwater weggooien?

- Wanneer het een kind zou zijn, dan zou het weggegooid met het badwater zo schreeuwen, dat u zoudt ontdekken dat het er was. Hetzelfde geldt voor waarheden, die u wegwerpt met het badwater, want blijft er een hiaat ontstaan en bij het zoek en herzoeken zult u het dan als vanzelf de herinnering tegenkomen. Maar je moet eerst werken met hetgeen je bent en wat je hebt.

Moet je eens luisteren, dat wat je voelt, dat wat je denkt en dat wat ergens in je leeft, is belangrijk. Er zijn dingen, die nu niet belangrijk kunnen zijn voor je, omdat je nog niet bewust kunt voelen, omdat ze in je beleven nog geen kenbare faktor zijn, omdat ze zelfs in je denken nog geen betekenis hebben. Wie die last probeert te dragen zonder meer, de last van het onbegrepen te torsen en zo zichzelf belet met het aanvaardbare, met het aktiveerbare in zijn eigen wezen en leven te werken, die maakt in feite door zijn angst het waardevolle te verliezen zich het onmogelijk de waarde van de werkelijkheid, die hij leeft, te ervaren. Dat wil niet zeggen, dat wat je nu terzijde stelt later onbelangrijk zal zijn. Het wil alleen zeggen dat je er nu niets mee kan doen. Veel mensen willen te veel tegelijk. Ze zijn als kinderen, die net aan het 1 plus 1 toe zijn en die alvast een som met worteltrekken bewaren en er steeds naar kijken in de hoop dat ze zullen begrijpen wat het is. En ze kunnen het niet, wat ze hebben het grondmateriaal niet. Later zullen ze dat ontmoeten. Laten ze nu $1 + 1 = 2$ en $2 + 2 = 4$ doen. Het lijkt misschien minder belangrijk. Mijn grote broer die lacht er om. Maar dat is hetgeen waar je nu mee werken en worstelen moet. Wanneer je dat kunt, kun je verder gaan. Dan kun je verder gaan rekenen, dan kun je verder gaan naar de abstracties, dan kun je het algebraïsch geheimschrift leren. De absoluut concrete taal, die verborgen ligt in letter en cijfer. Maar eerst moet je leren schrijven, moet je leren rekenen. Kijk niet te ver uit. Werk met alles waar je nu mee werken kunt. Werk met de kracht, die je nu hebt. Werk met de werkelijkheid, die nu voor je bestaat. Als je dat doet, dan is de inwijding van deze tijd voor jou concreet. Dan is het een innerlijk groeien en openbloeien, het ontvouwen van een steeds grotere werkelijkheid, het vinden van een andere, meer intense kracht. Als je probeert meer te doen dan je kunt, wanneer je je voortdurend vastgrijpt aan dat anderen eens gedaan hebben en wat je zelf zoudt willen doen en vergeet wat je nu moet volbrengen, waar blijf je dan? Dat is belangrijk.

Weet u, ik heb nu even iets overgebracht. Ik heb iets meer gedaan. U hebt wel gemerkt ritme, intonatie, het opbouwen van een spanning. Het is niet moeilijk. Het is zelfs geen kunst, maar het is iets waar je naar toe moet groeien. Ik kan een woord nemen, een klank nemen en ik kan haar delen in zichzelf, ik kan haar ontleden, ik kan daaruit een licht of een kracht doen stralen, zelfs wanneer ik dat moet doen door een medium met alle beperkingen vandien. Misschien zult u het ook vinden. Op een dag vind je het, dan vind je ineens die klank, dat woord, die zinding, waardoor je een ander een betekenis overdraagt. Veel meer dan een woord kan uitdrukken. Als je het niet hebt, probeer het dan eerst verstaanbaar te spreken. Als u het sfeertje eventjes voelt, het spanninkje voelt, dan betekent het nog niet dat ik mij nu kan permitteren om maar wat weg te praten. Dan moet ik nog steeds al wat ik ben, wat ik zeg, wat ik doe afstemmen op u.

Inwijding is gelijktijdig deelhebben aan, niet alleen maar meer doen, meer kracht hebben. Inwijding is versmelten met steeds meer van de werkelijkheid totdat je in jezelf de gedachten van anderen voelt. Totdat in jou het leven van anderen klopt, tot in jouw het licht van een ster spreekt, die je misschien niet eens bewust ziet. Tot alles in jou z'n vorm en weerkaatsing krijgt, zodat je antwoord kunt ~~krijgen~~ geven op een werkelijkheid waarin je leeft. Dat is inwijding. Dat gaat niet een twee, drie.

De eenvoud is het ware besef, en het ware besef is de eerste / is de eerste stap stap naar de innerlijke ontdekking. De innerlijke ontdekking is de eerste schrede naar

het vinden van de juiste vorm van het ik. Waar de vorm van het ik beseft wordt, daar is voor het eerst de bewuste eenklank met de kosmos mogelijk, waarbij jezelf vertolkt wat je in het geheel moet zijn, en toch gelijktijdig in het geheel bestaat, beleeft en bent. Is er nog commentaar.

Niet. Dan gaan we maar sluiten.

Inwijding is een geheim en het is een groei. Dat zou ik zo willen zeggen.

De twijfel is een zaad, dat het geloof verwindt omdat ik mijzelf het wezen, werkelijkheden vind van al en eigen ik.

Ik zoek niet te bewust. Ik wil soms gaarne rusten, mij koesteren in het licht van de oneindigheid, terwijl als melodie de klank der ~~xxfx~~ sferen rond mij glijdt en zegt:

Rust, rust mijn kind in de oneindigheid.

En toch weer wordt ik teruggeslingerd, een spel van ruimte, tijd en menselijkheid, van geestelijk zijn en nieuwe taken. En zou ik soms mijzelve willen wraken in wat ik ben in schijn te zijn, in 's levens pijn en 's levens zoeken, herleeft de stille droom van rust en soms is in het diepe strevend mij ~~xx~~ of 't verre licht mij kust. En vaag nog zingt het lied der sferen.

Ik moet actief zijn en toch leren één te zijn met werkelijkheid, te rusten buiten alle tijd, te zijn verbonden met alle leven, en vechten hier mijn eigen strijd en eigen gaven aan het zijn te geven.

Dat is inwijding zoals ik ze zie. Het is de versmelting zoals ik ze soms ervaar en het is een innerlijke werkelijkheid.

(Bekort).

Ik dank u voor uw aandacht.
Goedenavond.